

Stockholm
2018-02-28

Socialdepartementet

Kompletterande synpunkter om FN-rekommendationer från Lika Unika efter sakråd
den 16 januari 2018

Inledning

Lika Unika tackar för möjligheten att komplettera de synpunkter vi förde fram under sakrådet den 16 januari 2018 med ett skriftligt underlag. Vi gör det här först när det gäller de rekommendationer vi förordade skulle diskuteras men som hamnade utanför sakrådet, därefter några diskuterade punkter där vi känner behov av att komplettera det vi framförde muntligt och sist en punkt med övriga kommentarer.

Utöver denna skrivelse om sakinnehållet i FN-rekommendationerna så finns också ett fylligt enkätsvar från oss när det gäller den mer organisatoriska utvärderingen av sakrådet den 16 januari.

Departementet förde minnesanteckningar under sakrådet. Här finns synpunkter från Lika Unika och det här underlaget ska ses som en komplettering till dessa. Länk till minnesanteckningarna på regeringens hemsida, kortlänk goo.gl/TSB7wf

a) Ej diskuterade rekommendationer föreslagna från Lika Unika

*** Rekommendation nr 12**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten undersöker om den struktur som för närvarande används för att hantera situationer av flerfaldig diskriminering är lämplig.

Kommentar

Lika Unika menar att frågan om flerfaldig diskriminering fortfarande och trots FN-kommitténs rekommendation är alltför bortglömd. Mot den bakgrunden beklagar vi att frågan också hamnade utanför sakrådets diskussioner.

Vi har i remissvar till betänkande "*Bättre skydd mot diskriminering*", (SOU 2016:87), pekat på att frågan inte behandlades av utredningen, trots att det är ett område som verkligen påverkar personer med funktionsnedsättning. I remissvaret uppmärksammar vi att det vid sidan av FN-kommitténs rekommendationer finns andra

instanser som lyfter detta. EUs organ för grundläggande rättigheter, FRA skriver i en rapport om grundläggande rättigheter 2017:

Flerfaldig diskriminering är dock en fråga som ofta inte explicit beaktas när EU och dess medlemsstater utvecklar rättsliga och politiska instrument. I slutet av 2016 var det endast nio EU-medlemsstater som uttryckligen tog upp flerfaldig diskriminering i sin nationella lagstiftning. En sådan strategi kan leda till ett bättre erkännande av hur människor upplever diskriminering i sin vardag och göra det möjligt att utarbeta åtgärdsalternativ som verkligen främjar inkludering.

Därför menar FRA i yttrande 2.4 att: *EU och dess medlemsstater bör erkänna flerfaldig och intersektionell diskriminering när de utvecklar och genomför rättsliga och politiska instrument för att bekämpa diskriminering samt främja likabehandling och inkludering.*

Lika Unika betonar vikten av att Sverige på det här området tar nödvändiga initiativ och vidtar kraftfullare åtgärder än idag.

* **Rekommendation nr 14**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten säkerställer att ett genus- och funktionshindersperspektiv genomsyrar lagstiftning, politik, undersökningar och planer samt aktiviteter för tillämpning, utvärdering och övervakning samt tjänster.

Vidare rekommenderas att konventionsstaten vidtar effektiva och särskilda åtgärder för att förhindra flerfaldiga former av diskriminering av kvinnor och flickor med funktionsnedsättning.

Kommentar:

Lika Unika vill verkligen understryka betydelsen av att FN-rekommendationen och att den inriktning som slås fast i rekommendationen tillämpas. Den är central för att arbetet för att förverkliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska vara allas angelägenhet och inte avgränsas till "funktionshinderpolitik".

Lika Unika noterar med tillfredsställelse att regeringen i propositionen 2016/17:188 om Nationellt mål och inriktning förfunktionshinderspolitiken, i anslutning till ett resonemang om styrning av politiken anför att det syftar till att "*funktionshindersperspektivet bättre kan integreras i verksamheter inom olika samhällsområden*".

På samma sätt vill vi lyfta fram regeringens instruktion till Jämställdhetsmyndigheten som anger att myndigheten ska beakta maktordningar med utgångspunkt från bland annat funktionsnedsättning. Det är ett bra exempel på hur perspektivet kan komma in i olika samhällsområden. Det är samtidigt något som måste göras i alla verksamheter, inte enbart på Jämställdhetsmyndigheten.

Det handlar också om att skapa strategier och åtgärder för att arbeta med den andra delen av rekommendationen, ”*Vidare rekommenderas att konventionsstaten vidtar effektiva och särskilda åtgärder för att förhindra flerfaldiga former av diskriminering av kvinnor och flickor med funktionsnedsättning.*”

Vi vill i det här sammanhanget också peka på kommittédirektiven till Delegationen mot segregation som anger att arbetet ska ha ett funktionshinderperspektiv. Tyvärr har exemplen på motsatsen varit mer tydligt där frånvaron av funktionshinderperspektiv är påtaglig och helt oacceptabel. Vi pekade i det tidigare underlaget inför sakrådet på slutbetänkandet från Kommissionen för jämlik hälsa och Skolkommisionens slutbetänkande som båda uppvisar avsaknad av funktionshinderperspektiv.

Agenda 2030 är enligt FNs beslut samtidigt ett positivt exempel där personer med funktionsnedsättning lyfts fram i mål och delmål. Det är mycket positivt men måste också föras över till det svenska arbetet med de globala målen.

Under sakrådet berördes Agenda 2030 mycket lite och det beklagar vi. Lika Unika vill därför upprepa och understryka vikten av att regeringen i arbetet med en svensk handlingsplan för arbetet med Agenda 2030 tydliggör funktionshinderperspektivet. Det är angeläget att det görs brett: Det måste vara självklart där FNs beslut om målen direkt tar upp personer med funktionsnedsättning som i delmål till mål 4 om utbildning och i ett delmål inom mål 8 om arbete.

Eftersom det behövs ett tydligt funktionshinderperspektiv också på andra samhällsområden förutsätter vi att regeringen i beredningen har stor hänsyn till exempelvis det underlag för Agenda 2030 som Myndigheten för delaktighet har arbetat fram i myndighetsredovisningarna till regeringen.

Lika Unika vill i det här sammanhanget också lyfta fram att FN-kommittén i sitt arbete med rapportering från konventionsstater har ett fokus på hur arbetet med att implementera konventionen förhåller sig till arbetet med Agenda 2030-målen. Sverige måste självklart, som uttalad ”*Champion state*”, klara av en rapportering som tydliggör dessa starka kopplingar mellan rättigheter som fastslås i FN-konventionen och deklaration, mål och delmål i Agenda 2030.

b) Rekommendationer som diskuterades men där vi önskar komplettera skriftligt

* **Rekommendation nr 62**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten inrättar en oberoende övervakningsmekanism i enlighet med Parisprinciperna som effektivt fullgör

skyldigheten enligt konventionen.

Kommentar:

Lika Unika välkomnar att rekommendationen behandlades vid sakrådet. Däremot är inte det svar som gavs, att regeringen bereder frågan och därför inte kan kommentera frågan mer utförligt, tillfredsställande. Det är tvärtom helt oacceptabelt att frågan om en oberoende mekanism enligt CRPD inte har kommit längre sedan ratificeringen år 2008. Då redovisade regeringen att artikeln skulle uppfyllas eftersom man då hade gett ett utredningsuppdrag till Delegationen för mänskliga rättigheter. Tio år senare är svaret fortfarande av samma art, att frågan bereds.

I ett antal skrivelser och frågor till regeringen har vi väckt frågan som också rekommendation nr 62 tar upp, det vill säga hur Sverige tänker leva upp till artikel 33.2 i CRPD om en oberoende mekanism för att främja, skydda och övervaka rättigheterna enligt konventionen. Det är nu tio år sedan ratificeringen av FN-konventionen och mekanismen enligt artikeln skulle ha funnits på plats för länge sedan.

Lika Unika välkomnade regeringens skrivelse om den nationella MR-politiken hösten 2016 där äntligen frågan om att inrätta en oberoende MR-institution fanns med. I svar om mekanismen enligt CRPD har statsrådet Regnér bland annat till Lika Unika hänvisat till arbetet med MR-institutionen. I Konstitutionsutskottets betänkande som också "återremitterar" frågan till regeringen, finns den oberoende mekanismen enligt CRPD endast omnämnd i de synpunkter som redovisas från civilsamhället och då "Nätverket för en svensk MR-institution", där Lika Unika ingår.

Lika Unikans bestämda uppfattning är att det krävs ett formellt beslut från Sveriges sida att uppdraget enligt CRPD, artikel 33.2, om en oberoende mekanism som främjar, skyddar och övervakar FN-konventionens rättigheter i Sverige läggs på den oberoende MR-institutionen.

*** Rekommendation nr 26**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten säkerställer att kommuner och lokala myndigheter uppmärksammar principen om tillgänglighet i syfte att anpassa relevanta lokala och regionala regelverk, t.ex. byggregler och lokala byggnadsordningar i enlighet med artikel 9.

Kommentar:

Frågan behandlades under sakrådet och ännu en diskussion med regeringen om tillgängligheten i byggd miljö kommer att genomföras i form av särskilt sakråd den 14 mars på Näringsdepartementet där Lika Unika deltar.

Vi vill precis som FN-kommittén gör i rekommendation 26 framhålla att offentlig upphandling kan användas både för att få fram fler jobb till personer med

funktionsnedsättning och för att ställa krav på tillgänglighet. Ska FN-kommitténs rekommendation kunna förverkligas så behövs också förstärkt tillsyn av redan befintlig lagstiftning och regelverk. Det kan också handla om att använda de möjligheter som ligger i regelverket från EU på tillgänglighetsområdet för förbättrad tillgänglighet.

*** Rekommendation nr 44**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten säkerställer att program för personlig assistans ger tillräckligt och rättvist ekonomiskt stöd för att säkerställa att en person kan leva ett självständigt liv i samhället.

Kommentar:

Frågan om personlig assistans tillhör för närvarande de mest uppmärksammade och diskuterade frågorna i svensk politik. Lika Unika och några av våra medlemsförbund är på olika sätt engagerade i arbetet för att rädda LSS som den rättighetslag den är. Vi finns med i LSS-utredningen med experter och företrädare finns också med i utredningens referensgrupp. Där samt i den offentliga debatten lägger vi fram våra synpunkter och förslag för att rädda LSS och den personliga assistansen.

Regeringens redovisning av frågan om personlig assistans vid sakrådet var att en utredning arbetar med frågan, att frågor om individuellt stöd är en viktig del av den nya funktionshinderpolitikens inriktning och att regeringen har tillsatt ett antal utredningar och översyner samt lägger förslag för att i någon mån komma tillrätta med några akuta brister inom assistansen.

Efter sakrådet har frågan fått ytterligare en hel del uppmärksamhet då medier har redovisat ett antal förslag som LSS-utredningen arbetar med. Det handlar om förslag till försämringar av reformen som kommer efter två års arbete i utredningen. Ingen rätt till personlig assistans för barn under 12 år, en grupp som i stället ska erbjudas den nya LSS-insatsen "omvårdnad och stöd för barn".

Assistansen ska upphöra vid 80 års ålder då man räknar med att äldreomsorgen tar över ansvaret. Assistans beviljas inte om grundläggande behov understiger 20 timmar per vecka, något som i praktiken innebär att kommunalt beviljad assistans försvinner. En schablon på 15 timmar per vecka införs för aktiviteter som dagligt liv i hemmet, inköp, träning och fritidsaktiviteter. Det förefaller vara några av förslagen som utredningen arbetar med.

Vi menar att utredningens förslag är helt oacceptabla samtidigt som de tyvärr är en naturlig följd av de besparingsdirektiv som regeringen har gett LSS-utredningen. I den offentliga debatt som har följt efter avslöjandet av utredningsförslagen har statsministern markerat att något liknande inte är aktuellt och att det föreligger "rykten". Ansvarigt statsråd Åsa Regnér har deklarerat att:

LSS-utredningen har i uppdrag att skapa ett bättre system som bidrar till ökad delaktighet för de barn och vuxna som behöver stöd. Vi vill se en bättre och tydligare lagstiftning som ger bättre möjligheter till barn och vuxna med funktionsnedsättning att leva självständiga liv och vara delaktiga i samhällslivet, till exempel genom att delta i politiken eller i föreningslivet. Vi ska ha ökad trygghet och mer delaktighet. Inget annat.

Klyftan är redan djup mellan de åtaganden som Sverige har enligt FNs konvention och den negativa utveckling som sker för många som behöver personlig assistans, men också andra LSS-insatser.

I Socialstyrelsens lägesrapport när det gäller stöd och service till personer med funktionsnedsättning den 27 februari 2018 bekräftas också den negativa utvecklingen. Rapporten visar på en att indragningarna av beslut om detta stöd har ökat markant från och med 2015. *"Dessa personer har ofta omfattande behov. Många får istället kommunalt beslutad personlig assistans"* noterar Socialstyrelsen. Här har Försäkringskassan visat att omkring 1 400 personer färre har statlig assistansersättning idag jämfört med när regeringen tillträdde. Bara en av tio som ansöker om assistans beviljas detta medan resten får avslag.

En viktig utgångspunkt för konventionen är att ett samhälle inte kan backa, att man inte får försämrade redan befintliga rättigheter. Klyftan finns också mellan det som händer i människors vardag och den retorik som regeringen använder: Å ena sidan sägs ambitionerna vara höga om en lagstiftning som ger ökad trygghet och mer delaktighet.

Å andra sidan arbetar LSS-utredningen med direkta direktiv från regeringen om att ta fram förslag till kostnadsbesparingar. Det följer på tidigare direktiv till Försäkringskassan om att bryta utvecklingen av antalet timmar som beviljas människor genom assistansen och också en praktik av myndigheten där olika domar och myndighetens tillämpning leder till försämringar när det gäller insatser inom ramen för LSS.

Regeringen måste med utgångspunkt från FN-konventionen redovisa hur rekommendationen från FN-kommittén har påverkat den svenska politiken. Inför sakrådet efterlyste vi därför regeringens inriktning i det kommande svaret som vi menar måste ges med utgångspunkt från kommitténs betoning av att assistans ska *"säkerställa att en person kan leva ett självständigt liv"*.

Som framgår av ovan utgår tyvärr den politiska inriktningen från att insatsen personlig assistans inom LSS kostar för mycket och därför måste försämrade. Det har tydliggjorts i utredningsdirektiv och det är precis därför som förslagen från LSS-utredningen ser ut som de gör.

Lika Unika kan aldrig acceptera att en kommande rapportering till FN om Sveriges hantering av rekommendationen bygger på politisk retorik som är fränkopplad från den verkligt negativa utveckling, och därmed det brott mot FN-konventionen, som nu sker.

Rekommendation nr 48

Kommittén yrkar på att konventionsstaten garanterar inkludering av alla barn med funktionsnedsättning i det ordinarie utbildningssystemet och säkerställer att de får det stöd som krävs.

Kommentar:

FN-rekommendationen om stöd i skolan togs upp vid sakrådet. Vi lyfte bland annat frågor om hur elevers utbildning påverkas negativt av bristande tillgänglighet, om brister i skolor och i skolpersonals kunskaper om elever med funktionsnedsättning och om att nödvändigt extra stöd till elever som så behöver inte ges eller inte ges i tid. En genomgående kritik från Lika Unikas sida var att funktionshinderperspektivet är alltför frånvarande när reformer för skolan genomförs.

Vi har i flera sammanhang tagit upp skolans utmaningar utifrån ett funktionshinderperspektiv. Ett exempel är Skolverket som 2016 skrev: *”Skolhuvudmän och skolor skiljer sig mycket åt vad gäller hur man agerar för att åstadkomma en tillgänglig lärmiljö för elever med funktionsnedsättning. Så mycket att det i realiteten inte kan sägas vara fråga om ett lika fritt skolval för elever med funktionsnedsättning som för elever i allmänhet. Detta trots att skolförfattningarnas regleringar gäller alla huvudmän för grundskolor.”*

Lika Unika vill uppmärksamma regeringen på den analys som Myndigheten för delaktighet gör i sin uppföljning av funktionshinderpolitiken som publicerades den 26 februari. I analysen av utbildningsområdet skriver myndigheten:

”Otilgänglighet, brister i stödinsatser och individuella anpassningar samt mobbning och kränkande behandling utgör stora hinder för att klara utbildningen.

De hinder som identifieras på utbildningsområdet kan till stor del avhjälpas. Att unga kvinnor och män avbryter sina gymnasiestudier på grund av brister i anpassningen av skolgången eller i det personliga stödet för att klara utbildningens mål går att avhjälpa.”

Mot den bakgrunden vill Lika Unika upprepa det budskap vi hade vid sakrådet om att elever med funktionsnedsättning måste lyftas fram i politiska underlag och förslag på utbildningsområdet. En mening ytterligare från MFDs uppföljning är talande för detta: *”Många reformer inom utbildningsområdet genomförs utan konsekvensbedömningar utifrån ett funktionshindersperspektiv.”*

*** Rekommendation nr 50**

Kommittén rekommenderar att konventionsstaten vidtar åtgärder för att förbättra möjligheterna för personer med funktionsnedsättning att få arbete på grundval av Funkautredningens rapport.

Kommittén föreslår vidare att konventionsstaten ökar stödåtgärder som till exempel personliga biträden i arbetslivet, arbetshjälpmedel, sänkta sociala avgifter, ekonomiskt stöd till arbetsgivare, rehabilitering och yrkesutbildning samt vidtar åtgärder för att minska sysselsättnings- och löneskillnaderna mellan könen.

Kommittén rekommenderar konventionsstaten att bedöma effekten av att termen ”personer med nedsatt arbetsförmåga eller begränsningar” används på arbetsmarknaden med hänvisning till personer med funktionsnedsättning och att ändra denna i enlighet med principen om icke-diskriminering.

Kommentar:

Lika Unika konstaterar att rekommendationen togs upp vid sakrådet och att vi där hade möjlighet att lyfta angelägna perspektiv på arbetsmarknadsområdet. Efter sakrådet har Myndigheten för delaktighet den 26 februari 2018 presenterat sin uppföljning av funktionshinderpolitiken som i stora drag bekräftar att utanförskapet för personer med funktionsnedsättning fortfarande är betydande.

I underlaget inför sakrådet lyfte vi fram det positiva att regeringen i propositionen om funktionshinderpolitiken anger att det finns behov av att utreda hur begreppet ”nedsatt arbetsförmåga” kan ersättas. Som framgår av kommitténs rekommendation bedöms detta av FN vara en fråga ska ses utifrån principen om icke-diskriminering.

När Arbetsförmedlingen nu har fått det konkreta uppdraget genom regleringsbrevet för 2018 konstaterar vi att det ska genomföras med utgångspunkt från språkbruk och terminologi snarare än det så viktiga perspektivet icke-diskriminering. Med det senare som inriktning på översynen hade den haft förankring i FNs konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess allmänna principer i artikel 3 och i den kritik FN-kommittén fört fram.

Det hade också fått en parlamentarisk förankring eftersom frågan om att förebygga och motverka diskriminering utgör en av riksdagen beslutad inriktning för att nå det nationella målet för funktionshinderpolitiken. Lika Unika avser föra en dialog med Arbetsförmedlingen i frågan.

Det behövs förändrade värderingar i synen på personer med funktionsnedsättning och arbete. Meriter och förmågor måste sättas i fokus. Det behövs en ny inriktning av arbetsmarknadspolitiken där vi i stället för att sätta etiketter som ”nedsatt arbetsförmåga” på enskilda börjar se och riva de yttre barriärer som utgör hinder.

Idag är fördomar, rädsla för ökade kostnader, direkt eller indirekt diskriminering och bristande information och kunskaper allvarliga begränsningar för möjligheterna till jobb för personer med funktionsnedsättning. Det synsättet som flyttar fokus från den enskildes ”nedsatta arbetsförmåga” till förmåga och från individen till hinder i omgivningen är nödvändigt. I detta måste också skillnader mellan kvinnor och män i exempelvis arbetsmarknadsinsatser vara ett självklart perspektiv.

*** Rekommendation nr 52 (51 eller 52, står 51 i brödtexten)**

Kommittén beskriver i punkt 51 att man är oroad över bristen på information om tillgänglighet och anpassning för personer med funktionsnedsättning under

valrörelsen, för att stödja rätten att rösta, och över det låga antalet personer med funktionsnedsättning som kandiderar till eller innehar offentliga ämbeten.

Kommittén rekommenderar konventionsstaten att säkerställa att utbildning till väljare genom massmedier görs tillgängligt, att valinformation erbjuds i tillgängliga format för personer med funktionsnedsättning, att valkampanjer görs fullt tillgängliga, att det finns stöd vid vallokaler och att de mekanismer som inrättas för att underlätta stödet till väljare utvecklas i nära samråd med organisationer för personer med funktionsnedsättning så att deras behov blir tillgodosedda samt att röstmottagare vid vallokalerna är utbildade för att hjälpa väljarna.

Kommittén rekommenderar även konventionsstaten att säkerställa att alla personer med funktionsnedsättning som väljs till ett offentligt förtroendeuppdrag får allt stöd som krävs, inklusive personliga assistenter.

Kommentar:

Lika Unika framförde under sakrådet att de förslag som har lämnats av Demokratiutredningen är viktiga reformer för att stärka demokratin och förbättra möjligheterna att delta i det demokratiska arbetet för personer med funktionsnedsättning. Lika Unika beklagar regeringens besked att man inte avser gå vidare med beredningen av utredningens förslag denna mandatperiod. Vi vill dock betona att de problemområden som Demokratiutredningen lyfter och de förbättringsområden som förslagen från utredningen innebär fortfarande är högaktuella och angelägna.

c) Övriga kompletterande kommentarer

Lika Unika har i andra sammanhang än vid sakrådet lyft frågan om statistik. Så sent som vid Funktionshinderdelegationen i november 2017 ställde vi en fråga till statsrådet Åsa Regnér med anledning av SCBs rapport om indikatorer för Agenda 2030. Vår fråga var om regeringen var beredd att vidta åtgärder och ge uppdrag och resurser till berörda myndigheter för att avhjälpa problemet med bristen på statistik.

I frågan citerade vi också SCB:

På rapportens sid 68 har SCB en del tankar om lösningar på problemet.

Det finns möjligheter och tekniker som skulle kunna användas för att ta fram skattningar av hur olika samhällsliga fenomen påverkar personer med funktionsnedsättning. Definitioner, data och ansvar för olika statistikområden där analyser skulle vara av intresse är dock spritt och koordinering saknas. Resurser och uppdrag är också spridda och svagt samordnade.

Ett tydligt sammanhållet statistikansvar för området funktionshinder torde i längden väsentligt förbättra förutsättningarna för analyser på området. För att uppnå detta skulle området behöva införas i förordning (2001:100) om den officiella statistiken och en statistikansvarig myndighet utses. Ytterligare ett förbättringsområde vore att

införa frågor om funktionshinder i flera av de stora nationella urvalsundersökningarna

Vi ser ett stort behov av mer systematik och regelbundenhet när det gäller insamling av statistik och fakta om personer med funktionsnedsättning som samtidigt är könsuppdelad. Det behövs för att följa utvecklingen av människors levnadsvillkor löpande och för att få belägg för att politiken leder i rätt riktning. Inte minst angeläget är det att i arbetet med Agenda 2030 ha indikatorer som visar om målen uppnås eller inte.

Vi vill samtidigt betona att behovet av statistik inte innebär att vi är omedvetna om hur samhället ser ut och om vilka brister som finns på olika områden. Den kunskap som finns, inte minst genom funktionshinderrörelsens organisationer och företrädare, måste tas tillvara.

Maria Johansson
Ordförande
Lika Unika

Lika Unika-

Federationen mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Om Lika Unika

Lika Unika är en federation som vill öka respekten för mänskliga rättigheter i svensk politik, att alla ska få delta och bidra i samhället. Vår vision är att alla människor ska ses som de resurser de är. Lika Unika verkar för mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning, i olika sammanhang utifrån mänskliga rättigheter och ett funktionshinderperspektiv.

Medlemsorganisationer:

- Förbundet Sveriges Dövblinda
- Hörselskadades Riksförbund
- Neuroförbundet
- Riksförbundet för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar
- Synskadades Riksförbund
- Sveriges Dövas Riksförbund

Kontaktuppgifter Lika Unika:

Handläggare: Peter Andersson Lika Unika

Telefon: 070-768 27 86, e-post: peter.andersson@likaunika.org

E-post: info@likaunika.org

Ordförande: Maria Johansson